

ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ

ДАЙДЖЕСТ

за січень
2010 року

Видано за кошти волонтерів відділу зв'язків з громадськістю

Звертаюся до всіх студентів нашого університету не як редактор газети «Острозька Академія», а як студентка, яка навчається поруч з Вами.

Газета «Острозька Академія» старша за наше студентське життя, їй уже виповнилося 10 років. Увесь цей час поруч з нами вона розвивалася, зростала, відображала наше з Вами життя, адже на її сторінках пишуть студенти про студентів та викладачів.

Увесь цей час газета виходила коштом ректорату. Але зацікавлені у її існуванні та незалежності, у першу чергу, ми з Вами, адже це той інструмент, який може відображати як наші досягнення, так і наявні проблеми, що потребують вирішення. Саме на її шпальтах кожен, хто хоче, може бути почутим, може поділитися своїми ідеями. Саме за допомогою газети можна підтримувати такий неповторний острозький дух та розповідати про нього іншим, адже газета розповсюджується не лише серед студентів.

Січневий номер, який Ви тримаєте у руках, ми були змушені видати у вигляді дайджесту за кошти волонтерів відділу зв'язків з громадськістю. Адже газета – це річ актуальна, а тому повинна виходити вчасно. Але чомусь так склалося, що єдині, хто найбільше зацікавлені в ефективному функціонуванні газети, – це ті,

хто її роблять, проте спонсорувати видання постійно вони не можуть. Та й формат дайджесту далеко не той, у якому повинна видаватися газета «Острозька Академія».

Де б Ви ще прочитали про те, що Андрій Пилипенко (Кабу) вільно володіє іспанською мовою, що наша студентська їдальня дає їжу в борг, про проблеми, які виникли під час проведення «Візитівки» і які потрібно вирішувати разом, отримали стислу корисну інформацію про обмінні програми та оголошення про найактуальніші для Вас події, дізналися більше про загальноуніверситетські акції, зустрічі та досягнення своїх одногрупників?

Звертаюся до всіх тих, хто вважає себе активним, ініціативним, відповідальним, небайдужим, одним словом, елітою, якою нас так часто називають. 10 гривень інвестицій в рідну газету – це не багато, не вистачить навіть на один похід у «Східну браму», а висловлювати свої думки в голос можна буде цілих півроку. Ми працюємо для Вас, а тому сподіваємося на Ваші підтримку та співпрацю.

Я дуже сподіваюся, що лютий номер газети «Острозька Академія» вже буде передплатений студентами, і ми продовжуватимемо зростати та залучати до нас як авторів газети найкращих студентів. Читайте нас і головне – не будьте пасивними, адже за поручкою успіху може бути будь-що, окрім інертності та байдужості один до одного.

Якщо викладачі чи працівники академії хочуть приєднатися до передплати і тим самим посприяти розвитку газети та інтелектуальному зростанню своїх студентів, ми будемо тільки вдячні, адже писати у газету можуть і вони.

**Редактор газети
«Острозька Академія»
Вікторія Скуба**

Він читає газету «Острозька Академія». А ви?

Газета згуртовує.

«ВІЗИТІВКА»: ДВА ПОГЛЯДИ

ПОСВЯТА ПО-СТУДЕНТСЬКИ

«Дають – бери, б'ють – тікай, аплодують – вклони-ся», – саме під таким девізом розпочалась цьогорічна «Візитівка». За словами глядачів, вона якісно випереджає всі попередні не лише відмінним гумором, а й гарною підготовкою.

Практично для кожного першокурсника «Візитівка» є другою неформальною посвятою у спудей Острозької академії з можливістю продемонструвати власні таланти та неповторність.

Участь у святі гумору брало шість команд першокурсників, кожна з яких представляла свій факультет. За п'ятнадцять хвилин виступу кожна з команд повинна була переконати суддівську колегію, що саме вона заслуговує на перемогу.

Своєрідним ноу-хау цьогорічної «Візитівки» були відеопредставлення та презентації на найрізноманітніші теми: академія і гуртожитки, вахтери та чергування, система взаємин викладач-студент, «Юнет» і «Східна брама» стали об'єктами студентських кепкувань.

Пропоную тим, хто не потрапив на концерт, одні з найкращих, на мій погляд, жартів.

В Острозькій академії створили програму «Шукаю тебе». За її допомогою керівники курсових робіт можуть знайти студентів, які мали б писати у них курсові (факультет міжнародних відносин).

«Батьку-ректоре, слашний отамане, коли біля сьомого куреня з'явиться гаряча вода?» – фрагмент зі сцени козаки-студенти пишуть листа отаману-ректору (економічний факультет).

За підсумками зимової сесії академію покинули десять хлопчиків та п'ятнадцять дівчаток. Магнолія ТБ вітає щасливих батьків (факультет політико-інформаційного менеджменту).

«Юнет» – острозький культурний осередок (факультет романо-германської філології).

Гуцульські діти-бешкетники надувають жаб трембітами. Дівчина, яка повільно переходила через дорогу, змінила ляльку на весільній машині (команда КВК «Полігон»).

За рішеннями суддівської колегії перемогу отримали всі – кожен у своїй номінації. **Факультету міжнародних відносин** була присвоєна номінація «Гумористи-камікадзе» за непересічні студентські з'ясування стосунків між закоханими біля гуртожитку, ексцентричні критерії оцінки гідності студенток. **Економічний факультет**, що з гордістю в душі та гумором на устах заявив про свою приналежність до славного міста Острога, переміг в номінації «Енергоджайзер – за найкращу дисципліну на сцені».

Правничий факультет показав, що профі вони не тільки в юриспруденції, а й в умінні присоромити своїми вокальними здібностями саму Уїтні Х'юстон, за що й отримав перемогу в номінації «Уїтні Х'юстон гризе нігті – за найкращий вокал».

Факультет політико-інформаційного менеджменту зі своїм відео «Ідеальний день студента» сміливо констатував факт, що «студент викладачу рівня» – от-тільки уві сні. ПІМ зазначив: «Насправді це все жарти, тому що знання та культурні цінності залишаються назавжди. Академія була, є і буде» й отримав перемогу в номінації «Шоу-мени». **Гуманітарний факультет** отримав диплом у номінації «Юні оператори – за найкраще відео», в якому розкрив таємницю, чим займаються у вільний час викладачі. Першокурсники **романо-германської філології** заявили: «Молодими науковцями Острога виявлено, що центром Євразії і всього світу є Острозька академія, а гуртожитки – її супутники». Як результат – здобули перемогу в номінації «Нонконформісти – неординарний підхід і неподібність до інших».

Анна Козаченко

ПОГЛЯД З СЕРЕДИНИ

Дяка Богу, людська пам'ять – штука зовсім не схожа на технічну, тому ми запам'ятовуємо лише те, що найбільше вразило чи зацікавило. Для людей, які відвідали цьогорічну візитівку, вона лишилась яскравим спалахом феєрверку гумору, що подарували нам команди. Проте люди старші та мудріші (курс третій-п'ятий:-) прекрасно розуміють, що виступ – це лише вершина айсберга під назвою «Візитівка». А те, що ховається від зору глядача «за водою куліс», створює цьому святу не зовсім позитивну репутацію.

Мова йде про підготовку та організацію. Ні, не підготовку команд. То лишається на їхній совісті, оскільки вони представляють честь своїх факультетів. Та й не можна їх звинувачувати у поганій підготовці, вони лише перший курс і вони стараються. Йдеться про «досвідчених професіоналів» цієї справи. Тих, хто створює умови для вдалого виступу команд та приємного перегляду вступу глядачами. Мова йде про організатора «Візитівки» (як зазначено на квиточках) – Братство спудей. Квиточок: симпатичний яскравий колір, напис «Візитівка», час проведення, місце проведення та ціна... Добре, звично, нічого такого... І логотип Братства з пафосним «підписом-водяним знаком» голови. Це елементи брендингу: позиціонування власного логотипа та асоціативне зв'язування «Візитівки» з БС. Тонкий хід з метою популяризації, який би спрацював...

Якби не те, що відбувалося вже у КМЦ... Звичний вже хаос при займанні місць... Місця та

білети не нумеровані ж... Хай так, думаємо, що то «вовча демократія», і шукаємо місця. Чудом знаходимо ніким не зайняте та не зарезервоване, напевно, для викладачів місце...

І тут зі сцени лунає голос головного кондуктора Братства з проханням «пред'явити наші квиточки». Ново та оригінально, раніше такого точно не було. «Навіщо?» – думаємо ми, але припускаємо, що то «новітня технологія» захисту від «зайців». Проте це має свою, більш банальну причину – викладачам немає місць... А де традиційно зарезервовані два ряди перед журі? І це би ще нічого, можна було б пропустити повз увагу, забути, якби не два волаючих факти. Як пояснити дії представників «правопорядку» під егідою «колеги-юриста» голови БС, які у добровільно-примусовій формі просять студентів, які зайняли собі вільні місця згідно з купленими білетами, звільнити ці місця, щоб посадити кількох викладачів? І тут же спостерігаємо, як кілька представників того ж «ПРАВОпорядку» проводять та садять своїх друзів на попередньо зарезервовані місця... Можливо, варто відкрити офіційну гарячу лінію для резервування місць?

Мені соромно, що таке має місце під егідою процвітаючої раніше організації, яка зараз, на жаль, переживає далеко не найкращий період у своїй історії. Сумно, що жарти про Братство були придумані небезпідставно... Мені, людині, яка в Братстві з перших днів першого курсу та яка вірила в його роботу на благо студентів, сумно і соромно...

Тарас Демчук

ПРО СЕСІЮ З ПЕРШИХ УСТ

Сесію склали, заліковки заповнили, Новий Рік відсвяткували, канікули скінчилися... Але минула сесія надовго залишиться у пам'яті, адже була однією з найскладніших. Проте, як впоралися з нею студенти, а головне першокурсники, ми запитали у деканів. Кому ж, як не їм, усе про всіх знати?

Козак Людмила Василівна, економічний факультет:

- Так склалося, що економічний факультет займає лідируючі позиції за кількістю отриманих двійок. Та попри все, я вважаю, що ці результати свідчать не про низький рівень знань наших студентів, а про високу вимогливість викладачів. 128 студентів отримало незадовільні оцінки. Стосовно цьогогорічного I-го курсу, то він відрізняється позитивною енергетикою. У нас вже традиційно склалося, що, в основному, усі академзаборгованості здобуває I курс, це добре, коли вони на своєму досвіді зможуть виправлятися, стаючи на новий щабель повної енергії та віри у себе. Афоризм: «Щоб знати свою мету, потрібно її мати, тому її потрібно віднайти у собі. А щоб мета була успішною, потрібно стати родзинкою у каші». Бажаю, щоб ви стали родзинками у цій каші.

Атаманенко Алла Євгенівна, факультет міжнародних відносин:

- Одне можу сказати, що цю сесію складати було важко і студентам, і приймати її ж викладачам. Тому що після карантину було велике навчальне навантаження. Та все ж усі старанно працювали. Резуль-

тати сесії можливо не такі, на які ми сподівалися. Хотілося б, щоб було більше відмінників, бо їх на весь факультет тільки 5. I курс виправдав мої надії, тому що, не в образі II курсу, цьогогорічні першокурсники більш стабільні, вони рівніше вчаться, в них менше є тих людей, які ще не адаптувалися у нашій навчальній системі. Відповідно сесійні результати показали, що наш I-ий курс амбітний, стараний і може досягти кращих результатів у наступних сесіях. Афоризм: «Іноді людина, коли бачить перед собою, скільки їй потрібно зробити, вона може злякатися і, найголовніше, щоб у цій ситуації вона не опустила руки, а була готова спокійно працювати, і тоді успіх обов'язково прийде».

Новоселецька Світлана Володимирівна, факультет романо-германських мов:

- Якість студентів на багато нижча, ніж була у попередні роки. Перший курс показав найнижчі результати, ніж на інших курсах. Там у нас 25 контрактників. Усі наші студенти старанні, немає таких, які пропускають пари, усі відповідально працюють. Але просто рівень, з яким

вони вступали, був трішки гірший, ніж від них вимагався. I ЗНО не дає повну картину усіх знань та умінь абітурієнтів. Та все ж, ми задоволені першим курсом, оскільки це тільки перша їхня сесія, тому і такі низькі результати. На факультеті у нас 9 абсолютних відмінників, але це переважно спеціалісти і магістри. Незважаючи на це, на кожному курсі у нас є досить сильні та старанні студенти. Афоризм: «Dump spiro s sfero! (через терни до зірок)». Адже праця у нас досить важка, яка потім дає неабиякі результати.

Каламаж Руслана Володимирівна, факультет політико-інформаційного менеджменту:

- Результати сесії не відзначилися особливими несподіванками. Як завжди, були і відмінні, і незадовільні оцінки. Загалом, підсумки першої сесії сприяли виявленню прогалин у навчальній діяльності студентів і стимулювали мотивацію для досягнення аналогічно високих результатів у тих, хто успішно склав сесію, та поліпшення рівня знань тих, хто трішки недопрацював у минулому триместрі. Щодо першого курсу, то не варто робити поспішних висновків, адже в першому триместрі маленькі «пімчики» проходили важкий процес адаптації до нової навчальної ситуації, нових вимог, правил тощо. Афоризм: «Я розкажу одну давню східну молитву: «Господи, дай мені наснаги, щоб справитися з тим, що я можу зробити, дай сили, щоб змиритися з тим, що я не можу зробити, і дай мені муж-

ності, щоб відрізнити одне від іншого». У цьому контексті я хочу сказати студентам, що їх актуальні здібності й досягнення та потенційні можливості – це не одне і теж. Тому ті, хто отримав у першому триместрі незадовільні оцінки, повинні усвідомити, що це не показник їх потенційних можливостей, це лише поточний результат. А для того, аби повністю проявити себе, студентам потрібно просто старанніше працювати, тобто докласти максимальних зусиль. І, якщо вони досягнуть найвищого результату в навчанні, то не варто зупинятися, потрібно продовжувати реалізацію даного нам Богом потенціалу.

Жуковський Василь Миколайович, гуманітарний факультет:

- Сесію студенти склали трохи гірше, ніж у минулому. Знизилася загальна успішність, у той час, коли на I-му курсі у нас були відмінники, а у цьому році їх немає (серед старших курсів – 24 відмінника). Чим це пояснюється? Існує така думка, що студенти з року в рік стають інтелектуально все слабшими і слабшими. З одного боку зростає і вимогливість викладачів. Та

все ж, як не сумно це звучить, за результатами зимової сесії, із числа студентів відраховано 5 людей. У цьому році набір першого курсу вийшов непоганий. Вони активні, ініціативні, й особливо показали це на «Візитівці-2010». Афоризм: «Лиш та людина гідна щастя і свободи, що кожен день за них іде у бій».

Закінчення на ст. 4 ➔

КНИГО-МАНДРИ В АКАДЕМІЇ!!!

Книгомандруй разом з нами

Кожен із нас хоч раз у житті пережив мить, коли твої руки торкалися палітурки книги. Ти вдихаєш аромат новенького видання, а потім, швидко гортаючи сторінки, вихоплюєш очима цілі шматки тексту...

Більшість, керуючись власною жадібністю, виставляє улюблені книжки рядками на полиці. Проте є люди, які отримують задоволення, коли віддають їх у чужі руки. Причому віддають, як казала Сова з мультика, «безвозмездно», на завжди. Таких дивних — майже 400 тисяч у 130 країнах світу. Вони цілеспрямовано залишають книги у скверах, на лавах у парку, кав'ярнях тощо, щоб інші могли їх підібрати і прочитати. Такий спосіб обміну книжками називається «букросінг» («book» — «книжка», «crossing» — «переїзд», «перехрестя» з англ.) і перетворився він на книжковий рух. Його учасники називаються кросерами. Вони говорять, що у такий спосіб звільняють книги.

КНИЖКА З НІЖКАМИ

Букросінг придумав у березні 2001 р. американський хакер Рон Хорнбекер. Ідея народилася, коли він наткнувся в Інтернеті на сайт phototag.org, на якому відстежувалось, як циркулюють по всьому світі залишені фотоапарати. Тоді Рон зробив

аналогічну операцію з книжками.

Основний принцип букросінгу: прочитав — віддай іншому, мета — перетворення світу в бібліотеку. Останніми роками букросінг набув значного поширення у світі і переріс у справжній інтелектуальний вид спорту. В Україні це явище також набирає обертів. Наразі працює кілька Інтернет-форумів, присвячених цій темі, а також «відкриті» полиці для обміну можна знайти і в книгарні «Є».

«Ідея цікава, і я впевнений, що вона захопить собою велику кількість наших спудеїв, — зазначив ректор Національного університету «Острозька академія» Ігор Пасічник. — Це нове явище для України та українських навчальних закладів. Такий немеркантильний книгообмін давно існує в США та Європі. Я, перебуваючи за кордоном, цікавився цим явищем, і мене спочатку дивувало те, що люди беруть і ПОВЕРТАЮТЬ книги, забезпечуючи тим самим їх вільний рух із рук в руки. Можливо, тут уся справа у менталітеті. В Україні такі акції, напевне, не мали б успіху тільки через те, що книги не тільки не повертались би у обіг, а і перепродавались би у майбутньому. Думаю, Острозька академія стане піонером у реалізації такої акції серед навчальних закладів, оскільки я впевнений, що наші студенти, маючи вищий рівень розвитку та виховання на засадах християнської моралі,

можуть не тільки з вдячністю взяти книгу, але й з вдячністю її повернути. Можливо, знайдуться студенти, які не повернуть книжок, але я переконаний, що у такому випадку ці книги облікатимуть їм руки все життя. Хоча я не вірю, що в Острозькій академії це можливо».

КНИГОМАНДРИ, ЧИ ТО ПАК БУКРОСІНГ, В ОСТРОЗЬКІЙ АКАДЕМІЇ

В Острозькій академії за спільної ініціативи Братства спудеїв та волонтерів програми «Канада. Світ. Молодь» розпочинається акція «Книгомандри в ОА». У найлюдніших місцях університету можна буде знайти книги різної тематики. Їх обіг буде здійснюватись згідно з правилами букросінгу у світі.

«Ця акція не тільки підвищить інтелектуальний рівень студентів, — зазначає викладач НаУОА, керівник групи волонтерів програми «Канада. Світ. Молодь» Ольга Лисенко, — а й сприятиме волонтерській діяльності. А також розумінню того, що не все у нашому світі за гроші. Люди можуть «відпускати» книжки, і не обов'язково для цього йти в книгарні чи перепродувати їх. Цікавим було б підняти акцію на такий рівень, щоб згодом, приїхавши до Канади за програмою, знайти свою книгу, колись «відпущену у мандри».

Ви спитаєте, навіщо це потрібно? Мету букросінгу його учасники формують по-різному, але тому вона стає

ще вагомішою. Хтось мріє перетворити світ на величезну бібліотеку, хтось створює новий прошарок інтелігенції на світовому рівні, хтось налагоджує зв'язки з однодумцями і не збирається зупинятись на масштабах рідної Батьківщини, а хтось ставить за мету подолати буржуазно-капіталістичний принцип привласнення та накопичення.

«Ця акція створена для наших елітних студентів, які готові «відпустити» частинку себе — свої улюблені книги. Адже після прочитання, вони зазвичай займають так зване «своє місце» на полицях, де і залишаються упродовж багатьох років. А в цей час вони могли б принести стільки користі іншим. Думаю, всі з захопленням прочитали б книгу від Ігоря Пасічника або від одного з деканів. Я переконана, що кожен студент пожертвує хоча б одну книгу зі своїх улюблених і буде зацікавлений у пошуці не менш яскравої і хорошої літератури», — стверджує голова Братства спудеїв Тімуш Анна.

До кола букросерів щодня приєднується близько 300 нових людей. Нехай одного дня і наші з вами імена увійдуть у це число!

Ольга Свиріпа

Закінчення, початок на ст. 3

ПРО СЕСІЮ З ПЕРШИХ УСТ

Ковальчук Віталій Богданович, правничий факультет:

- Сесія, як і кожного року, відбувалася із дотриманням всіх вимог Міністерства освіти та ОА. Якість складання іспитів, у порівнянні з попередніми, стала дещо гіршою, і це пояснюється, можливо, неадаптованістю, якимось суб'єктивним чинником. З 310

студентів, які складали сесію, 78 мають незадовільні оцінки. Та все ж, аналізуючи результати сесії, наш факультет стоїть на першому місці за успішністю, на другому — гуманітарний факультет. Студенти I-го курсу склали дещо гірше сесію, ніж їхні попередники. На нашому факультеті є 21 відмінник (переважно 4-5 курс). За результатами зимової сесії, ми пе-

ревели 3 студентів з бюджету на контракт. Афоризм: «Бог розмовляє з людиною через її совість. Прислухайтесь до своєї совісті і тоді робіть, що хочете». Хочу побажати студентам, щоб вони працювали не тільки на заліковку, а й на свої знання, на свою майбутню працю.

Огулєва Катерина

ПРО ТРАДИЦІЇ:

ЛАРИСА ІВШИНА, ОСТРОЗЬКИЙ КЛУБ ТА СТУДЕНТИ АКАДЕМІЇ ВКОТРЕ СВЯТКУВАЛИ ДЕНЬ СОБОРНОСТІ РАЗОМ

22 січня, у День соборності України, уже традиційно Острог відвідала головний редактор газети «День» Лариса Івшина. Уже вчетверте це визначне для України свято Лариса Олексіївна проводить разом зі студентами Острозької академії. Ще однією традицією стало засідання Острозького клубу вільного інтелектуального спілкування молоді, яке щороку проводиться цього дня у стінах університету (про Острозький клуб та його роботу над вихованням інтелектуальної молоді, руйнуванням стереотипів один про одного, що побутують серед українців, знає більшість студентів Острозької академії, а ті, хто не знають, нехай частіше та уважніше читають пресу ☺).

Ларису Івшину без вагань можна назвати не тільки бажаним гостем, а й хорошим другом острозьких студентів. Щоразу зустрічі з цією людиною відвідує багато студентів (місце в актовій залі університету точно на всіх не вистачає). Цього року головною темою спілкування зі студентами стала презентація книги «Екстракт 150». Двотомник побачив світ у 2009 році і став дев'ятим виданням бібліотеки газети «День». «Екстракт 150» написаний зі сторінок «Дня», куди увійшли найкращі статті за останні майже 13 років. Другу частину книги складають переважно листи читачів, яким небайдуже громадське та політичне життя у власній країні. Майже за кожним листом, вміщеним у книзі, прихована своя глибока історія. «Екстракт 150» варто читати всім, хто хоче краще пізнати свою країну.

Знаковим став і той факт, що до дво-

томника увійшла стаття нашої студентки Анни Вакуленко «Список Анни», у якій дівчина ще у свої 13 років поставила зовсім нестандартні питання українським політикам. Не менш важливим було і те, що під час цьогогорічної зустрічі Аня була теж присутня у залі і мала змогу поспілкуватися з Ларисою Івшиною.

Спілкування зі студентами відбувалося у формі діалогу, що теж уже стало, як зазначила сама пані Лариса, «доброю

традицією в Острозькій академії». Бажаючи задати запитання було багато. Студентів цікавили проблеми розвитку української журналістики, наявності українських книг в українських виданнях, становища інформаційного простору в Україні. Не минули у розмові і тему політики, на що Лариса Олексіївна дала пораду острозьким студентам: «Не будь-яке молоде покоління повинно прийти у політику, а думаючи... Треба дуже добре готуватися до майбутнього! Професії, я переконана, вас навчать, але ще треба трохи якихось надамбіцій, щоб сказати: «Ні, ми свій шанс не упустимо» і донести бажання бути іншими до фінішу».

Напевно, тому зустрічі з редактором «Дня» і є такими цікавими для студентів, адже вони зачіпають найбільш злободенні питання і не намагаються згладити гострі кути наших реалій, а навпаки, через обговорення допомагають молоді зорієнтуватися у далеко не простому сьогоденні.

Спілкування тривало дві години, але атмосфера у залі зберігалась дружньою і невимушеною до кінця. Наприкінці зустрічі за найкраще поставлені питання студенти Аліса Гордійчук, Марина Глушук та Ігор Коцьолко отримали у подарунок від головного редактора газети «День» двотомник «Екстракт 150».

В ОСТРОЗЬКІЙ АКАДЕМІЇ СВЯТКУВАЛИ ЮВІЛЕЇ

Січень місяць був багатим на приємні події. Саме цього місяця дві непересічні особистості університету перейшли певний «рубіж» у своєму житті. Стрілка їх життєвого годинника вказала на позначку «ювілей». Це декан економічного факультету, кандидат економічних наук Людмила Василівна Козак та викладач кафедри культурології, кандидат історичних наук Володимир Іванович Маключенко.

У жінок про вік не говорять, та й взагалі варто іноді зберігати інтригу, тому скільки виповнилося нашим ювілярам – здогадуйтеся самі. А от детальніше про себе вони вам з радістю розкажуть особисто.

Отож, дам пропускаємо вперед.

– Людмиле Василенко, поділіться, будь ласка, своїми емоціями: як ви себе відчуваєте на цьому життєвому етапі? Чого, на Вашу думку, Ви досягнули, які Ваші подальші плани на майбутнє?

– Просто чудово себе відчуваю. Звісно, людині завжди приємно, коли про неї говорять добре, адже це теж певною мірою оцінка її діяльності. І сьогодні, в мій День народження, мені сказали дуже багато приємних слів. Особливо мені приємно, що так високо оцінив мою роботу саме Ігор Демидович. Як я вже казала, позитивні оцінки – це завжди приємно. Але разом з тим наш факультет справді динамічно розвивається, а тому у нас багато планів на майбутнє. Через кількість запланованої роботи мені важко усвідомити, що у мене сьогодні такий ювілей. Можливо, це завдяки нашим студентам, завдяки тому, що ми постійно знаходимося у такому молодому середовищі, що ці молоді люди постійно приходять до мене з новими ідеями і ми разом постійно розробляємо низку різноманітних проєктів як соціальних, так і бізнесових, культурно-мистецьких. Я, переймаючись почуттями та емоціями молодих людей, абсолютно не відчуваю свого

віку й усвідомлюю, що у майбутньому потрібно зробити ще багато всього.

– Отже, саме робота в університеті, Ваші студенти знаходяться для Вас на першому місці, так?

– Робота є змістом мого життя, і я часто це повторюю. Найприємнішими моментами мого життя є ті, коли мені говорять про досягнення моїх студентів, їх успіхи. Наприклад, упродовж трьох років наші економісти займали призові місця у студентських всеукраїнських олімпіадах з фінансів. А це результат. Я щаслива, коли чую, що хтось з наших випускників зробив блискучу кар'єру, має якісь здобутки або започаткував своє підприємство і створив десятки нових робочих місць (а такі є!). І це для мене найбільша радість.

– Ігор Демидович, вітаючи Вас з ювілеєм, говорив про Ваші активність, нестримність. Поділіться, будь ласка, що стимулює Вас до постійної роботи? Можливо, у Вас є певне життєве кредо...

– Щоб працювати у вищому навчальному закладі, потрібно, перш за все, любити студентів і сприймати їх такими, якими вони є: і тих, що гарно навчаються, і тих, яким щось не вдається. Не всі ж можуть бути відмінниками, а в нас ще надзвичайно високі вимоги. Але я люблю всіх студентів. І саме ця любов дає мені невичерпну енергію. Нашу країну багато критикують. Але, незважаючи на все, наша молодь має справді багато можливостей: це і конкурси, і стипендіальні програми. Наприклад,

Леонід Кучма оголошує конкурс робіт на тему: «Україна енергоощадна», переможець якого отримає 20 000 гривень. Ми можемо лише подякувати Богу за наявність таких можливостей, а нашому університету за те, що займає таку активну громадянську позицію.

– Думаю, що нашим студентам було б цікаво дізнатися про Ваш життєвий шлях, яскраві моменти Вашого дитинства, юності.

– У дитинстві мене завжди цікавило, чому все саме так. Я часто задавала своїм батькам запитання «чому сонце сходить», «чому вечір», «чому зима». І завжди мені хотілося зрозуміти сутність цього. Зараз я такою і залишилася. Вивчаючи якесь наукове питання, ніколи не зупиняюся на рівні констатації фактів, а намагаюся заглибитися у сутність явища, і студентів своїх вчу розуміти причини, чинники економічних процесів. Мабуть, мені треба подякувати Богу, що він обдарував мене певними природними здібностями. Я без проблем навчалася у школі, закінчила з червоним дипломом вищий навчальний заклад, мене рекомендували до вступу в аспірантуру. Але я захотіла займатися підприємницькою діяльністю, а тому відмовилася від пропозиції. І той професор нашої кафедри сказав: «Людо, Вам стояти за кафедрою». Це виявилися пророчі слова.

Повернувшись додому, я працювала на свою рідну землю, займаючи на Острозчині різні посади. Так було, поки у 1994-році не відродилася Острозька академія. Я

настільки закохалася у наш колектив, наших фантастичних студентів, що зробила вибір на користь викладання, вступила до аспірантури і в 2001-му році захистила кандидатську дисертацію. Так реалізувалися пророчі слова мого вчителя. Тому я вірю, що існує доля.

А Володимир Іванович вірить у знання наших студентів та їх бажання вчитися, адже сам поклав своє життя на престол науки. Отож, йому слово.

– Володимире Івановичу, будь-який ювілей – це певний підсумок життєвої дороги і творчих звершень. Що Ви можете сказати з цього приводу, як Вам працюється в Острозькій академії?

– Скажу відверто, я працював у декількох вищих навчальних закладах, але ніде не почував себе так відверто, так розкуто, так творчо, як в Острозькій академії. Наша академія – український університет європейського зразка. Її не можна пізнати без Ігоря Демидовича й Ігоря Демидовича не можна уявити без Острозької академії.

– Нам відомо, що значна кількість Вашого навчального навантаження припадає на перші курси. У зв'язку з цим хотілося б дізнатися, які поради Ви дали б першокурсникам?

– Насамперед, значну частину свого часу проводити у бібліотеці, де сумлінно опрацьовувати навчальну літературу. Крім того, обов'язково звертатися до енциклопедій, словників, які, за словами поета, є пишним яром, а не сумним проваллям. А ще уміти брати знання з усіх доступних джерел. Таджикський миститель, дивак і вірширик Рудакі ще в стародавні часи писав:

Знання для серця світоч найясніший

Знання для тіла панцир найміцніший

Знання – це скарб, йому й ціни не зложиш

Визбируй же його, де тільки зможеш.

ХАРЧУЄМОСЯ ДЕШЕВО І СМАЧНО:

БІЛЬШЕ ПРО СТУДЕНТСЬКУ ЇДАЛЬНЮ ТА ЇЇ КЕРІВНИКІВ

Думаю, у нашій академії нема жодного студента, який жодного разу не бував у студентській їдальні. Уже шістнадцятий рік там працює Ніна Іванівна Найчук, яка нещодавно святкувала свій почесний ювілей – 65 років.

На столі стоять розкішні троянди, подаровані Ігорем Демидовичем, а біля них не менш квітуча та щаслива жінка. Ну, не виглядає на свій вік Ніна Іванівна. Можливо, тому, що знаходиться у хорошому колективі, або ж тому, що кожного дня спілкується зі студентами Острозької академії.

Ніна Іванівна працює у їдальні ще з 1995 року. Завдяки їй на ноги встала не тільки студентська їдальня, яка на той час була на місці академічного парку, біля бібліотеки, а й відомий для всіх «Студентський вулик».

Жінка розповідає, розбудова та покращення роботи харчувального комплексу – справа не з легких, адже все доводилось робити самотужки: від облаштування меблями до готування морозива власного виробництва! Проте ті роки Ніна Іванівна згадує з усмішкою, адже такої цілеспрямованій жінці цікава була і важка робота.

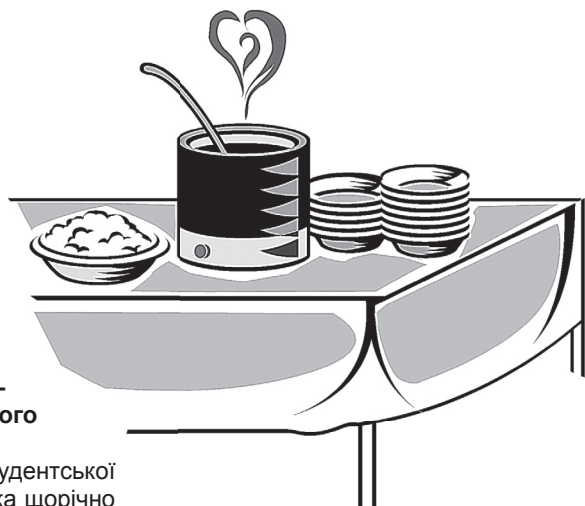
Уже в тому 1995-му студентській їдальні відбувся перший прийом високопосадовців. Тоді їдальня вперше прохарчувала 300 осіб і всі були задоволені

ні смачними стравами. Їжею, приготованою там, пригощали гостей з Польщі та Канади, двічі Леоніда Кравчука, Віктора Ющенка та його дружину.

Уже постійними гостями студентської їдальні є молодь з Канади, яка щорічно відвідує наш університет у межах обмінної програми. Щороку персонал готує для них вечерю на День подяки, а каньйон, у свою чергу, розповідають про традиції своєї держави та створюють інсценізоване свято.

Свого часу їдальня обслуговувала дні народження, ювілеї та весілля. Наразі цих прийомів стало менше. Також у студентській їдальні персонал влаштовував цікаві вечори для студентів з розважальною програмою та танцями. Продовжити цю традицію можна і сьогодні.

Багато хто вважає, що робота в їдальні легка, проте якщо для нас заклад харчування відкривається о десятій годині, то для персоналу робочий день починається з шостої ранку. Щосуботи Ніна Іванівна зі своїм чоловіком їде на закупівлю свіжих продуктів до Нетішина або Рівного. Безперечно, ця робота є дуже виснажлива і тяжка, проте жінка ще й не думає йти на пенсію. Вона дуже звикла до привітного персоналу та хороших сту-

дентів. У студентській їдальні є багато постійних клієнтів. Деякі з них, за словами жінки, приходять зовсім зранечку, щоб поснідати. Також Ніна Іванівна практикує давати їжу студентам у борг, коли затримують стипендію.

Та попри весь позитив, жінка визнає, що студентська їдальня потребує ремонту: у приміщенні холодно, вікна та двері старі, також необхідна нова техніка, яка покращить швидкість приготування їжі. Але головне те, що Ніна Іванівна дивиться у майбутнє з позитивом та надією на краще, адже за її практику це не найгірші часи існування їдальні.

Найчук Ніна Іванівна любить свою роботу та студентів Острозької академії. Свій ювілей розцінює як новий подоланий бар'єр і впевнена, що надалі буде тільки краще! Ми ж щиро вітаємо Ніну Іванівну з 65-річчям, щиро дякуємо їй за невтомну працю та бажаємо міцного здоров'я, щастя та наснаги!!!

Настя Клімчук

В ОСТРОЗЬКІЙ АКАДЕМІЇ СВЯТКУВАЛИ ЮВІЛЕЇ

Закінчення, початок на ст. 6

І насамкінець. Студент повинен мати власну думку, власний погляд на будь-яке суспільно-політичне чи культурне явище та вміти їх аргументовано відстоювати.

– *Напевно, віршованими рядками Рудакі можна охарактеризувати і Вашу невтомну працю на ниві науки та освіти. Розкажіть, будь ласка, про Ваші наукові інтереси.*

– Коло моїх наукових зацікавлень стосується української історії та української і зарубіжної культури. Мною були підготовлені та опубліковані підручник з історії України, навчально-методичні посіб-

ники з вітчизняної та світової культури, низка навчально-методичних рекомендацій, багато наукових статей і повідомлень.

– *Володимире Івановичу, поділіться, будь ласка, досвідом: чи за такою кількістю наукової роботи залишається час на інші сфери діяльності, наприклад, громадські доручення?*

– Чому ж ні? Я декілька років очолюю навчально-методичну раду, а з 1996-го року до сьогодні є членом вченої ради академії. На мій погляд, вона є мозковим центром нашого університету, у роботі якого беруть участь глибоко ерудовані викладачі з

великим досвідом навчально-виховної та наукової роботи. Я багато чому навчився у них і за це щиро вдячний.

– *Які події, пов'язані з життям Острозької академії, Вам особливо запам'яталися?*

– В історії відродженої Острозької академії було багато визначних подій. Але мені хотілося б наголосити на будівництві корпусу гуманітарного факультету, що в умовах важкої фінансово-економічної кризи здається просто неймовірним. Як Ви пам'ятаєте, на місці теперішньої новобудови стояв недобудований районний будинок культури, що перетво-

рився на великий смітник. І як колись Геракл очистив Авгієві стаї у Стародавній Греції, звершивши тим самим сьомий подвиг, так завдяки нашій адміністрації були очищені «Авгієві стаї» в Острозі.

Наші ювіляри привідкрили нам таємницю свого життя, думок, поглядів, цінностей, давайте у відповідь побажаємо їм подальших творчих звершень і звичайного людського тепла. Адже яким би не був ювілей, і те, й інше завжди потрібне для нестримних у своїй діяльності, але чуйних особистостей.

Розмову вела
Вікторія Скуба

НІМЕЦЬКІ МОВНІ КУРСИ ВІД КАФЕДРИ ІНДОЄВРОПЕЙ- СЬКИХ МОВ

Студенти та аспіранти Острозької академії мають можливість у другій половині березня поїхати у Німеччину та пройти спеціалізовані мовні курси.

Кожного року факультет романо-германських мов організовує поїздку на мовні курси до Німеччини. Студенти мають унікальну можливість відвідати цю країну, ознайомитися з її звичаями і традиціями, побачити пам'ятки архітектури, поспілкуватися з місцевими жителями та отримати величезний культурний і мовний досвід. Мовні курси минулих років відбувалися у містах Дрезден і Берлін. Дорогою до Німеччини студенти Острозької академії відвідали Варшаву, а також інші видатні місця Польщі та Німеччини.

У березні цього року на студентів університету знову чекає така можливість. Упродовж семи днів ви матимете змогу проживати у місцевій сім'ї, відвідаєте 20-годинні мовні курси, після закінчення яких отримаєте сертифікат, візьмете участь у цікавих екскурсіях.

Якщо Вас зацікавила така можливість, звертайтеся на кафедру індоєвропейських мов (документи необхідно подати до 15 лютого).

ДОВІДКОВА ІНФОРМАЦІЯ:

- 1) вартість участі у програмі становить 360 євро (без урахування коштів на дорогу);
- 2) тривалість програми – 7 днів, упродовж яких відбудуться 20-годинні мовні курси;
- 3) учасники матимуть вільний час;
- 4) організатори подорожі забезпечують комфортні умови.

Мирослава Огей

МИСТЕЦЬКІ ГРАНИ

**ЖУРНАЛ «МИСТЕЦЬКІ ГРАНИ»
ОГОЛОШУЄ КОНКУРС ТВОРІВ
У ТАКИХ НОМІНАЦІЯХ:**

- ПОЕЗІЯ
- ПРОЗА
- ЛІТЕРАТУРНИЙ ПЕРЕКЛАД
- КРИТИЧНА СТАТТЯ НА СУЧАСНУ КНИГУ

Найкращі роботи будуть щомісяця представлені на сторінках «Мистецьких граней». Наприкінці року будуть проведені підсумки конкурсу, за результатами яких найкращим авторам буде запропонована постійна співпраця із журналом.

Роботи і свою коротку біографію надсила-
ти координатору конкурсу у місті Острозі Тетяні
Кучерук на адресу tan-tan.kucheruk@meta.ua

Ніт.еРа РОЗРАДА

Чудовий день, -
Лише живи,
Кохай її, -
Хіба не щастя?!
На задній план
Відходять всі

Дрібні обов'язки
Й нещастя.
І погляд тих
Її очей,
І серця стук,
Палкий і частий...
Невже є щось

Що ліпш за це
Тобі підняти
Зможе настрій?

22.09.2009 р.,
м. Острозь

Аркадій Ткачук

Засновник:

ректорат
Національного університету
"Острозька академія"
Братство спудеїв

Газету зареєстровано
1.09.1997

Вул. Семінарська, 2,
м. Острог, Рівненська обл.,
тел.: 2-34-96

Свідоцтво про реєстрацію:
серія РВ № 197

Редактор газети:

Вікторія Скуба

Верстка газети:

Катерина Олексійчук

Фотограф:

Ярослав Мізерний,
Дмитро Вертелецький
Оригінал-макет підготовлено
в РВВ НаУОА

Видавець СПД Свиначук Р. В.

Свідоцтво РВ № 27
від 29 липня 2004 року,
пр. Незалежності, 151, м. Острог,
Рівненська обл., 35800,
тел. 8(067) 771-28-70